

handling, inden de indtage en anden Holdning, og inden de muligvis ville være med til at lade Finansloven gaa til Landstinget, inden de altsaa foretage en saadan taktisk Vending, tale med Vælgerne derom. Det er dette, jeg for mit Vedkommende ønsker at gøre. Jeg har aldrig lagt noget større Principspørgsmaal ind i denne Sag, men efter den Holdning, jeg har indtaget under hele Valgperioden, tør jeg ikke nu forandre min Stilling dertil, førend jeg faar talt med mine Vælgere om den Ting. Jeg har maaste lettere derved end forskellige andre, fordi jeg aldrig har gjort dette Spørgsmaal til et Kapitalspørgsmaal. Endelig er der for mig en Hovedgrund til at stemme mod Finanslovsforslagets Overgang til Landstinget, og det er den politiske Situation, som foreligger i dette Øjeblik. Det er mig ikke klart endnu, hvorhen de Bevægelser, som gøres paa forskellige Sider, skulle lede os. Vi høre jo, som i Fjor, at der er Forhandlinger i Gang af forskellig Art. Vi høre om Resultater, som ventes med det første. Vi høre Sigtelser fra den ene Side og Forsvar fra den anden Side. Vi høre, at man er kommen til en nærmere Forstaaelse, at der gøres forskellige Tilnærmelser til Forlig o. s. v. Jeg siger, at saa længe Situationen ikke er renere i politisk Henseende, saa længe det ikke er muligt at sige, hvorhen den Politikk fører, som Folketinget har ført i de sidste Aar, tror jeg, at det vil være det sikreste Parti at tage dette Standpunkt, som jeg har sagt, at jeg vil tage over for Finansloven, saa længe man er sikker paa at kunne tage det. Thi hvis det virkelig skulde lykkes et Flertal i dette Ting at komme til en Forstaaelse med den høje Regering, saa kunde det jo indtræffe, at vi ikke fik Vejledning til at se denne Finanslov igen, som vi have ladet gaa fra os ved 3dje Behandling. Nu skal det indrømmes, at i Aar er Faren i den Henseende ikke overdreven stor, det tegner ikke til, at de Duffer, som kunde være om at naa til en Forstaaelse om Finansloven, ere blevne saa stærke endnu, at de kunne gøre sig gældende i denne Rigsdagssamling, men som sagt Situationen forekommer mig endnu i høj Grad uklar. Jeg ser paa den ene Side et Parti i dette Ting, som staar i Forbindelse med det ministerielle Parti, men som dog samtidig hæveder, at det er det samme Oppositionsparti, som det har været tidligere, og jeg ser paa den anden Side et Parti — navnlig paa denne Side og i Nærheden af mig — som fastholder, at de indtage en helt anden Holdning end det Parti, hvortil jeg før sigtede, men i Realit-

teten følge de dog med i den saglige Forhandling, som man her er slaaet ind paa. Saaledes er Situationen, som jeg siger, uklar til begge Sider. Den er uklar baade fra Forhandlernes Side og fra de radikales Side. Over for denne Situation ønsker jeg med Hensyn til Finansloven at holde mig paa den sikreste Side. Jeg vil se at stemme imod den paa et saadant Tidspunkt, at jeg er sikker paa, at det ikke vil blive for sent. Jeg ved, at der kan gøres den Indvending mod at stemme mod Finansloven, at det er et Brud paa den saglige Forhandling, som ellers alle deltagere i, men jeg tror, at det beror paa en noget overfladisk Betragtning, naar man siger, at man ikke samtidig kan deltage i den saglige Forhandling med fuld Alvor og saa ville stemme imod Finansloven. Jeg tror, at man der ikke er tilstrækkelig opmærksom paa de Egenstaber, som ethvert Ministerium har. Ethvert Ministerium i et konstitutionelt Land, og man kan vel sige i ethvert Land, har en vis Januskarakter, idet Ministeriet paa en Gang er Repræsentant for et politisk System, men samtidig ere Ministerne Forvaltningens Chefer. De ere de øverste Departementschefer, der sørge for, at Forvaltningen gaar sin regelmæssige Gang, samtidig med at de ere politiske Repræsentanter for et eller andet politisk System. Saaledes maa ethvert Ministerium være; det er ikke noget særegent for det nuværende Ministerium. Det repræsenterer et politisk System; men samtidig maa det erkendes, at dette Ministeriums enkelte Medlemmer ere Chefer for de forskellige Forvaltningsgrene, og det er i den sidstnævnte Egenstaf, at vi forhandle med det nuværende Ministerium. Havde det ikke denne dobbelte Egenstaf, var det kun en Repræsentant for Provisorierne, saa kunde der ikke opstaa nogen Forhandling mellem dette Ministerium og os, men drøfte vi Bevillingerne med dem — og i alt Fald paa de civile Omraader har Ministeriet repræsenteret Afstemningerne her — forhandle vi med dem som Forvaltningschefer og se bort fra, at de tillige ere Chefer for et politisk Parti. Saaledes forstaaer jeg den saglige Forhandling, og jeg har ikke kunnet finde nogen anden Begrundelse. Jeg har nok tidligere hørt en anden Begrundelse, gaaende ud paa, at naar vi bevilge dette Ministerium forskellige Ting eller vedtage Love, som dette Ministerium skulde udføre, gjorde vi det i Kraft af Teorier om en forventet Efterbevilling eller den Slags Ting, men det forekommer mig ikke at være noget klart Standpunkt. Det forekommer mig, at den eneste Maade, hvorpaa dette Ting paa en Gang kan staa i Opposition overfor det nu-